

[Úvodní stránka](#)>[Rodinné věci a dědictví](#)>**Rozvod a rozluka****Rozvod a rozluka**

Maďarsko

1 Jaké jsou podmínky pro dosažení rozvodu?

Soud rozhodne o rozvodu manželství na základě návrhu jednoho nebo obou manželů, jestliže je jejich manželství zcela a nenapravitelně rozvráceno. Při rozhodování o rozvodu musí být prvořadým hlediskem zájem společných nezletilých dětí manželů.

2 Jaké jsou důvody k rozvodu?

Manželství lze rozvést na základě celkového a nenapravitelného rozvratu manželství. Soud v tomto ohledu provádí dokazování. Soud může nařídit provedení potřebných důkazů i z vlastního podnětu. O celkovém a nenapravitelném rozvratu manželství svědčí konečné a shodné prohlášení vůle manželů (vzájemný souhlas) prosté nepatřičného ovlivňování. Celkový a nenapravitelný rozvrat manželství lze konstatovat zejména tehdy, když spolu manželé nežijí a obnova jejich manželského soužití je vzhledem k procesu, který vedl k odluce manželů, a k trvání doby, po kterou spolu nežijí, nepravděpodobná.

Společné a konečné prohlášení vůle manželů k rozvodu prosté nepatřičného ovlivňování je považováno za dostatečný důkaz rozvratu manželství. Proto v případě takového společného prohlášení není potřeba podrobně zkoumat výše uvedené důvody, které vedly k rozpadu manželství.

Rozhodnutí manželů lze považovat za konečné, pokud manželé dospěli k dohodě o výkonu rodičovské zodpovědnosti vůči společným dětem, o styku dítěte s rodičem, v jehož péči dítě nebude, o výživném, o užívání domu nebo bytu, v němž byla jejich rodinná domácnost, a pokud je to vyžádáno, i o výživném rozvedeného manžela (jejich dohodu musí schválit soud). Pokud se manželé dohodnou na společném výkonu rodičovské zodpovědnosti, není nutné, aby se dohodli na podmínkách styku s dítětem. Je však nutné, aby určili místo bydliště dítěte. V důsledku uvedených skutečností závisí rozsah otázek, na nichž se manželé, kteří chtějí dosáhnout nesporného rozvodu, musí dohodnout, na tom, zda se rozhodnou pro společnou rodičovskou zodpovědnost či nikoli.

Občanský zákoník na rozdíl od předchozí právní úpravy již neupravuje dohodu manželů o rozdělení společného jmění manželů.

3 Jaké jsou právní důsledky rozvodu s ohledem na:

Rozvodem manželství zaniká. Po dosažení rozvodu je právo péče o společné dítě, vyživovací povinnost, styk rodiče a dítěte, výživné některého z manželů, užívání domu nebo bytu, v němž se nacházela rodinná domácnost, a v případě společné rodičovské zodpovědnosti i bydliště dítěte upraveno soudním smírem, pokud došlo k dohodě (za podmínky splnění zákonných požadavků), případně upraveno v rozsudku soudu, pokud k dohodě nedošlo. Pro dosažení rozvodu u soudu není nutné, aby se manželé dohodli na rozdělení společného jmění manželů.

3.1 osobní vztahy mezi manželi (například užívání příjmení)

Po rozvodu manželství nebo po jeho prohlášení za neplatné užívají bývalí manželé i nadále stejná příjmení, která užívali během manželství. Pokud se rozhodnou jinak, mohou to po rozvodu manželství nebo po jeho prohlášení za neplatné oznámit matričnímu úřadu. Bývalá manželka však nesmí užívat příjmení svého bývalého manžela s příponou označující její manželský stav, pokud toto příjmení neužívala již za trvání manželství. Soud může na žádost bývalého manžela zakázat jeho bývalé manželce používat jeho příjmení v podobě, na jejímž základě by mohl být identifikován, v případě, že manželka byla odsouzena k trestu odnětí svobody za úmyslný trestný čin. Pokud se bývalá manželka znovu provdá, nesmí již používat jméno svého bývalého manžela s příponou označující její manželský stav. Toto právo nemůže získat zpět, ani když se znovu rozvede.

3.2 rozdělení jmění manželů

Po rozvodu bývalí manželé již nenabývají věci do společného jmění manželů a kterýkoli z nich může požádat o rozdělení původního společného jmění manželů. Každý z bývalých manželů má právo žádat, aby mu bylo nahrazeno, co ze svého vylučného majetku vložil do společného jmění, a je povinen nahradit, co bylo ze společného jmění bylo investováno do jeho vylučného majetku, a rovněž náklady na jeho správu a údržbu. Kompenzaci požadovat nelze, pokud se manželé svého práva na uvedené prostředky vzdali. Kompenzaci za vylučný majetek jednoho z manželů, který byl v době trvání manželství použit nebo zcela spotřebován, lze přiznat pouze ve výjimečných a řádně odůvodněných případech. Podíl na společném jmění, který bývalí manželé vlastnili v době rozvodu, jim musí být přidělen ve fyzických věcech, je-li to možné. Vylučný majetek manželů v okamžiku rozvodu jim musí být rovněž přidělen ve fyzické podobě. Pokud to z jakéhokoli důvodu není možné nebo by to mělo za následek výraznou ztrátu hodnoty tohoto majetku, pak v případě sporu rozhodne o způsobu rozdělení soud. Za chybějící společný i vylučný majetek nelze nárokovat náhradu v případě, že manželé v době rozvodu nemají žádné společné jmění manželů a manžel, který dluží, nemá žádný vylučný majetek.

Je-li společné jmění manželů rozděleno na základě smlouvy uzavřené mezi manžely, je tato smlouva platnou pouze v případě, že je uzavřena v písemné formě jako veřejná listina nebo soukromá listina kontrasignovaná právníkem. Toto ustanovení se nevztahuje na rozdělení movitého majetku, který je součástí společného jmění manželů, jestliže k rozdělení došlo v řízení o výkonu rozhodnutí.

Pokud manželé neuzavřeli smlouvu o rozdělení společného jmění nebo pokud uzavřená smlouva neupravuje všechny nároky, které mohou na základě rozvodu vzniknout, může si rozdělení společného jmění manželů a vypořádání nároků nařídit soud. Soud musí zajistit, aby žádnému z manželů nebyly při vypořádání majetkových nároků přiznány nepřiměřené finanční výhody.

3.3 nezletilé děti manželů

Rodiče jsou povinni sdílet se svými nezletilými dětmi prostředky nezbytné pro výživu dětí i jich samých, a to i na úkor svých vlastních zdrojů. Toto pravidlo neplatí v případě, že je dítě schopno pokrýt své přiměřené potřeby z platu získaného v zaměstnání nebo z výnosů z majetku dítěte nebo v případě, že dítě má přímého příbuzného, který k němu má vyživovací povinnost. Rodič, kterému bylo dítě svěřeno do péče, zajišťuje výživu dítěte v naturální podobě, zatímco druhý z rodičů ji zajišťuje především finančně (výživně).

Soud při stanovení výživného stanoví i jeho výši. Soud může v rozhodnutí uvést, že výši výživného je nutné každoročně automaticky upravovat v souladu s indexem spotřebitelských cen, který každoročně zveřejňuje maďarský Ústřední statistický úřad 1. ledna.

Je-li to možné, rozhoduje se o věcech výkonu rodičovské zodpovědnosti k dítěti na základě společné dohody mezi rodiči.

Pokud se rodičům nepodaří dospět v těchto záležitostech k dohodě, svěří soud dítě do péče tomu rodiči, u kterého má dítě podle názoru soudu lepší předpoklady tělesného, duševního a mravního vývoje. Pokud by svěření dítěte do péče některému z rodičů ohrozilo zájmy dítěte, může soud dítě svěřit do péče třetí osobě za předpokladu, že tato osoba sama usiluje o to, aby jí bylo dítě do péče svěřeno.

Dítě má právo na přímý osobní styk s rodičem, jemuž nebylo svěřeno do péče. Rodič, jemuž nebylo dítě svěřeno do péče, má právo i povinnost udržovat pravidelné osobní vztahy a přímý styk s dítětem (právo styku). Rodič nebo jiná osoba, která má dítě v péči, nesmí právo styku s dítětem narušovat.

Rodič, který má dítě v péči, a druhý rodič musí vzájemně spolupracovat a zároveň respektovat rodinný život a právo druhé strany na klid s cílem zajistit vyvážený rozvoj dítěte. Rodič, který má dítě v péči, je povinen druhému rodiči pravidelně poskytovat informace o vývoji, zdravotním stavu a studiu dítěte a nesmí druhému rodiči tyto informace odepřít, je-li o ně požádán.

Rodiče žijící odděleně uplatňují svá práva v oblasti zásadních otázek budoucnosti dítěte společně, i když bylo dítě svěřeno do péče jednoho z nich na základě jejich vzájemné dohody nebo rozhodnutím soudu, s výjimkou případů, kdy je rodičovská zodpovědnost rodiče, jemuž dítě svěřeno nebylo, omezena nebo odňata soudem. Zásadní otázky týkající se budoucnosti dítěte zahrnují užívání nebo změnu příjmení nezletilého dítěte, místo jeho bydliště, pokud se liší od místa bydliště, které dítě sdílí s tím rodičem, jemuž bylo svěřeno do péče, místo jeho trvalého nebo přechodného pobytu v zahraničí, jakož i státní příslušnost, vzdělání a kariéru dítěte.

3.4 vyživovací povinnosti vůči druhému z manželů?

Manžel může od druhého z manželů žádat výživné i po právní rozluce, případně bývalý manžel může žádat výživné od druhého bývalého manžela i po rozvodu, pokud není bez vlastního zavinění schopen sám se živit, s výjimkou případů, kdy to (bývalý) manžel vyžadující výživné nemůže spravedlivě požadovat s ohledem na své chování v průběhu manželství. Platba výživného by v žádném případě neměla ohrozit obživu bývalého manžela, který je povinen výživné hradit, ani osoby (osob), k nimž má posledně jmenovaný vyživovací povinnost společně s bývalým manželem požadujícím výživné. Vyživovací povinnost může být přiznána na dobu určitou, pokud lze předpokládat, že strana požadující výživné po uplynutí této doby již nebude v nouzi. Pokud manžel nebo bývalý manžel požaduje výživné z důvodu zhoršení své situace po uplynutí více než pěti let od rozluky, lze této žádosti vyhovět, pouze je-li to spravedlivé a jen ve výjimečných případech. Pokud spolu manželé žili po dobu kratší jednoho roku a z tohoto manželství nemají společné děti, má bývalý manžel v nouzi nárok na výživné pouze po dobu rovnající se době trvání jejich společného soužití. Soud může nařídit úhradu výživného i po delší dobu, avšak pouze z důvodu spravedlnosti a jen ve výjimečných případech.

4 Co se v praxi rozumí právním pojmem „rozluka“?

Rozluka manželů znamená ukončení jejich společného manželského soužití. Jakmile k ní dojde, lze mimo jiné soudně požadovat i rozdělení majetku manželů.

5 Jaké jsou podmínky rozluky?

Počátek a konec manželského soužití manželů a v důsledku toho i období, v němž měli manželé společný majetek, budou stanoveny dle uvážení soudu. Při výkonu svých diskrečních pravomocí musí soud přezkoumat různé aspekty manželského soužití manželů (jejich sexuální vztah, vzájemnou ekonomickou závislost, společné rodinné bydlení a domácnost, vyjádření jednoty páru, společnou výchovu dětí, příbuzné, péče o dítě jednoho z manželů apod.) Soud tak stanoví, zda soužití manželů trvá, nebo zda skončilo, na základě společné analýzy všech těchto vzájemně provázaných hospodářských, rodinných, citových a volných faktorů. Skutečnost, že některý nebo některé z nich chybí, nemusí nutně znamenat, že soužití manželů skončilo, a to zejména v případě je-li objektivně odůvodněna.

6 Jaké jsou právní důsledky rozluky?

Důsledkem rozluky, která označuje konec manželského soužití, je, že manželé mohou usilovat o rozdělení společného jmění manželů. Rozlukou není manželství z právního hlediska dosud ukončeno, ale manželé již mohou nabyvat majetek samostatně, výjimku představuje již existující společné jmění. O tomto jmění mohou manželé rozhodovat pouze společně, protože domněnka tacítního souhlasu již neplatí. Mají-li manželé společné děti, musí se dohodnout na sdílení rodičovské zodpovědnosti.

7 Co se v praxi rozumí pojmem „prohlášení manželství za neplatné“?

Manželství se považuje za neplatné, pouze pokud to prohlásí soud v rozsudku v rámci žaloby na neplatnost. Prohlášení manželství za neplatné se vztahuje na všechny zúčastněné osoby. Právní důsledky prohlášení manželství za neplatné stanovují právní předpisy.

8 Jaké jsou podmínky pro prohlášení manželství za neplatné?

Manželství je za neplatné, jestliže jeden z manželů před uzavřením manželství uzavřel manželství nebo vstoupil do registrovaného partnerství a daný svazek trvá. Manželství je neplatné rovněž v případě, že bylo uzavřeno mezi příbuznými v řadě přímé, mezi sourozenci, pokud je jeden ze snoubenců pokrevním potomkem sourozence druhého snoubence, případně pokud příbuzenství snoubenců vzniklo osvojením. Pokud kterákoli ze stran, která uzavřela manželství, byla nesvéprávná na základě prohlášení o svéprávnosti, manželství nevzniklo. Manželství nevznikne rovněž v případě, že daná osoba sice nebyla v době uzavření manželství prohlášena za nesvéprávnou, avšak v této době byla ve stavu zcela nezpůsobilém k uzavření manželství. Manželství nevznikne, pokud nebyly u projevu vůle o vstupu do manželství společně přítomny obě strany. Manželství nevznikne, pokud je kterýkoli ze snoubenců nezletilý. Nezletilí mohou ve výjimečných případech uzavřít manželství s předchozím souhlasem orgánu sociálně právní ochrany dětí. Orgán sociálně právní ochrany dětí souhlas udělí pouze v řádně odůvodněných případech a pouze tehdy, pokud je dotyčná nezletilá osoba starší 16 let.

9 Jaké jsou právní důsledky prohlášení manželství za neplatné?

Pokud oba manželé v dobré víře uzavřeli manželství, které bylo následně prohlášeno za neplatné, jsou právní důsledky manželství z majetkového hlediska stejné, jako kdyby manželství bylo platné. Je-li manželství prohlášeno za neplatné, mohou manželé vymáhat své majetkové nároky v souladu se stejnými pravidly, která platí v případě rozvodu soudem. Pokud manželství v dobré víře uzavřel pouze jeden z manželů, uplatní se tato pravidla pouze na jeho žádost. Po prohlášení manželství za neplatné si manželé ponechají příjmení, které používali během manželství. Pokud se rozhodnou jinak, mohou to po prohlášení manželství za neplatné oznámit matričnímu úřadu. Bývalá manželka však nesmí užívat příjmení svého bývalého manžela s příponou označující její manželský stav, pokud toto příjmení neužívala již během manželství.

Domněnka otcovství se zachovává, a to i po prohlášení manželství za neplatné.

10 Existují alternativní mimosoudní prostředky umožňující řešit otázky týkající se rozvodu bez nutnosti obracet se na soud?

Pro prohlášení manželství za neplatné a rozvod mají výlučnou pravomoc soudy.

Je-li manželství prohlášeno za neplatné či rozvedeno, musí soud rozhodnout o svěřením nezletilých dětí, které se v manželství narodily, do péče a o jejich výživném, a to i bez příslušného návrhu, pokud je to vhodné. Soud rozhodne o vedlejších otázkách (např. o výživném rozvedených manželů, užívání domu nebo bytu, v němž se nacházela jejich společná domácnost, rozdělení společného jmění manželů), pokud je podán návrh v tomto smyslu. Není-li návrh podán, soud o těchto otázkách nerozhoduje a účastníci je mohou vyřešit mimosoudně dohodou.

Před rozvodovým řízením nebo v jeho průběhu mohou manželé buď z vlastního podnětu, nebo z podnětu soudu požádat o mediaci s cílem dosáhnout dohody ve sporných záležitostech týkajících se jejich vztahu a ukončení jejich manželství. Dohoda sjednaná mezi účastníky na základě mediace může být součástí soudního smíru.

Soud může rodičům, kteří se hodlají rozvést, nařídit mediaci ohledně vedlejších otázek s cílem zajistit vhodné uspořádání rodičovské zodpovědnosti a nezbytnou spolupráci mezi účastníky sporu.

11 Kam mám podat svůj návrh na rozvod/rozluku osob/prohlášení manželství za neplatné? Jaké náležitosti musí být splněny a jaké dokumenty by měly být přiloženy k žádosti?

Pro rozvod musí jeden z manželů zahájit rozvodové řízení. Návrh na prohlášení manželství za neplatné musí podat jeden z manželů vůči druhému z manželů, státní zástupce nebo jiná třetí osoba, která je oprávněna podat návrh na zahájení řízení proti oběma manželům. Pokud strana, proti níž bylo řízení zahájeno, již nežije, musí být řízení zahájeno proti správci, kterého jmenuje soud.

Řízení se zahajuje podáním žaloby, která musí obsahovat následující náležitosti: příslušný soud jména, účastníků řízení a jejich případného zástupce (zástupců), jejich místo bydliště a postavení v řízení, právo, o které se žaloba opírá (žalobní důvody), a fakta doplněná důkazy, které slouží jako základ takového práva; informace, z nichž lze stanovit věcnou a místní příslušnost soudu; a dále výslovný návrh (petit) rozhodnutí soudu. Žaloba na rozvod manželství musí obsahovat údaje o manželství, údaje o narození případných žijících dětí z manželství, a pokud je to nutné, jakékoli údaje, na jejichž základě lze stanovit oprávněnost jejího podání. K žalobě musí být rovněž přiloženy písemnosti dokládající výše uvedené údaje a také písemnost (případně její opis nebo výpis z ní) uvádějící skutečnosti, na něž se žalobce odvolává jako na důkaz, a písemnosti, na jejichž základě lze stanovit věcnou a místní příslušnost soudu, jakož i další okolnosti, které je nutno automaticky zohlednit, s výjimkou údajů, které lze ověřit na základě průkazu totožnosti, což musí být v žalobě uvedeno.

V souladu s obecnými pravidly soudní příslušnosti se příslušný soud pro rozvodové řízení určí podle místa bydliště žalovaného. Pokud žalovaný nemá bydliště v Maďarsku, je příslušnost stanovena na základě jeho místa pobytu. Je-li místo pobytu žalovaného neznámé nebo se nachází v zahraničí, bude zohledněno poslední místo jeho bydliště v Maďarsku. Pokud ho není možné určit nebo v případě, že je žalovaný neměl, stanoví se příslušnost na základě místa bydliště žalobce nebo, pokud to není možné, jeho místa pobytu. Věcně příslušný je soud místa, kde se nacházelo poslední společné bydliště manželů. To znamená, že žalobce se může rozhodnout, zda žalobu podá u soudu příslušného v souladu s obecnými pravidly o soudní příslušnosti nebo u soudu příslušného na základě posledního společného bydliště manželů.

Pokud není možné určit místně příslušný soud, který by mohl zahájit řízení o rozvodu v souladu s výše uvedenými pravidly, bude příslušným soudem Ústřední okresní soud v Pešti.

Poté, co je u daného soudu zahájeno řízení ve věcech manželských, bude mít tento soud výlučnou pravomoc v případě jakéhokoli nového řízení zahájeného ve vztahu k těmto manželství, které se bude týkat majetkových práv vyplývajících z manželského vztahu.

12 Je možno získat právní pomoc na pokrytí nákladů spojených s řízením?

Viz téma [Právní pomoc](#).

13 Je možné podat proti rozhodnutí o rozvodu manželství/rozluce/prohlášení manželství za neplatné opravný prostředek?

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat. Nelze však žádat o soudní přezkum nebo revizi rozsudku prohlašujícího manželství za neplatné či rozsudku o rozvodu, který napadá prohlášení manželství za neplatné nebo rozvod jako takový.

14 Co musím udělat pro to, aby rozhodnutí o rozvodu/rozluce/prohlášení manželství za neplatné, které vynesl soud v jiném členském státě, bylo uznáno v tomto členském státě?

V souladu s čl. 21 odst. 1 nařízení (ES) č. 2201/2003 jsou rozhodnutí vydaná v některém členském státě v jiných členských státech automaticky uznávána, takže zpravidla není pro jejich uznávání vyžadováno zvláštní řízení. V souladu s článkem 37 tohoto nařízení musí strana, která žádá o uznání rozhodnutí, předložit následující dokumenty:

jedno vyhotovení rozhodnutí, které splňuje podmínky nezbytné pro uznání jeho pravosti, a

osvědčení uvedené v článku 39 tohoto nařízení vydané soudem nebo orgánem členského státu původu na formuláři obsaženém v příloze I tohoto tomuto nařízení, a

v případě rozsudku pro zmeškání žalovaný navíc prvopis nebo ověřený opis písemnosti, která potvrzuje, že straně, která se k řízení nedostavila, byl doručen návrh na zahájení řízení nebo jiná obdobná písemnost, nebo jakoukoli písemnost, která dosvědčuje, že žalovaný rozhodnutí jednoznačným způsobem přijal.

V souladu s článkem 38 tohoto nařízení může příslušný soud nebo orgán zprostit povinnosti předložit posledních dvě písemnosti, pokud má za to, že již byl dostatečně informován. Soud/orgán může také vyžadovat, aby byl k uvedeným písemnostem přiložen jejich překlad, což jsou maďarské soudy a orgány zpravidla schopny splnit.

V souladu s čl. 21 odst. 3 nařízení (ES) č. 2201/2003 může kterákoliv dotčená osoba požádat o vydání rozhodnutí o uznání rozhodnutí vydaného v jiném členském státě. V takovém případě musí strana, která požádá o uznání rozhodnutí, předložit žádost, k níž budou přiloženy výše uvedené písemnosti, příslušnému soudu, kterým bude okresní soud působící v sídle krajského soudu (*törvényszék*) v místě bydliště nebo obvyklého bydliště protistrany v Maďarsku (v případě Budapešti Ústřední obvodní soud v Budě), nebo v případě, že protistrana nemá místo bydliště ani obvyklé bydliště v Maďarsku, okresní soud působící v sídle župního soudu v místě bydliště nebo obvyklého bydliště strany, která napadá uznání rozhodnutí (v případě Budapešti Ústřední obvodní soud v Budě). Pokud ani strana, která vyžaduje uznání rozhodnutí, nemá bydliště ani obvyklé bydliště v Maďarsku, lze žádost podat u Ústředního obvodního soudu v Budě. Soud při tomto řízení použije ustanovení článků 28 až 36 tohoto nařízení podle potřeby.

Je-li uznání rozhodnutí nutné pro provedení zápisu do maďarské matriky sňatků, pak musí být v souladu s čl. 21 odst. 2 žádost o uznání rozhodnutí spolu s výše uvedenými písemnostmi předložena matričnímu úřadu.

15 Na který soud bych se měl obrátit, pokud chci rozporovat uznání rozhodnutí o rozvodu/rozluce/zrušení manželství vynesenu v jiném členském státě? Jaké řízení se v těchto případech použije?

V souladu s čl. 21 odst. 3 nařízení (ES) č. 2201/2003 může kterákoliv dotčená osoba požádat o vydání rozhodnutí o neuznání rozhodnutí vydaného v jiném členském státě. V takovém případě musí strana, která napadá uznání rozhodnutí, ke své žádosti přiložit jedno vyhotovení rozhodnutí, které splňuje podmínky nezbytné pro uznání jeho pravosti, a rovněž osvědčení uvedené v článku 39 vydané soudem nebo orgánem členského státu původu na formuláři obsaženém v příloze I tohoto nařízení. Tímto příslušným soudem bude okresní soud působící v sídle župního soudu v místě bydliště nebo obvyklého bydliště protistrany v Maďarsku (v případě Budapešti Ústřední obvodní soud v Budě), nebo v případě, že protistrana nemá bydliště ani obvyklé bydliště v Maďarsku, okresní soud působící v sídle župního soudu v místě bydliště nebo obvyklého bydliště strany, která napadá uznání rozhodnutí (v případě Budapešti Ústřední obvodní soud v Budě). Pokud ani strana, která napadá uznání rozhodnutí, nemá bydliště ani obvyklé bydliště v Maďarsku, lze žádost podat u Ústředního obvodního soudu v Budě. Soud při tomto řízení použije ustanovení článků 28 až 36 tohoto nařízení podle potřeby.

16 Právo, kterého státu se použije na rozvodové řízení mezi manželi, kteří nežijí v tomto členském státu nebo kteří mají rozdílná státní občanství?

V Maďarsku se použije nařízení Rady (EU) č. 1259/2010, kterým se zavádí posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozlučky. V souladu s touto skutečností bude Maďarsko u všech případů se zahraničním prvkem uplatňovat právní předpisy uvedené v tomto nařízení. Toto nařízení – s výhradou omezení – poskytuje manželům možnost volby rozhodného práva (články 5 až 7) a stanoví hraniční určovatele pro určení rozhodného práva pouze v případě, že si strany toto právo platně nezvolí (články 8 až 10).

Tyto internetové stránky jsou součástí portálu [Vaše Evropa](#).

Velice uvítáme jakoukoli [zpětnou vazbu](#) ohledně užitečnosti poskytnutých informací.

😊 Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Poslední aktualizace: 17/12/2020

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.